

Aanscherping criteria waaraan deskundigenrapportage moet voldoen

In een beslissing van 30 januari 2014 heeft het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg (CTG) de criteria waaraan een deskundigenrapportage moet voldoen aangescherpt (ECLI:TGZCTG:2014:17).

In de zaak was een klacht ingediend tegen een forensisch arts die een rapport had opgesteld over het letsel dat de klager had opgelopen bij een schermutseling. Klager had daarbij mogelijk een elleboogstoot gekregen en is daarna met zijn hoofd op straat terecht gekomen. Volgens de arts was het letsel alleen te verklaren door de val op straat. De klager was het daarmee niet eens en stelt in de door hem gestarte tuchtprocedure dat de arts zijn werk niet goed heeft gedaan en dat hij heeft geoordeeld over zaken die niet tot zijn vakgebied behoren. Daarnaast zou de arts de vakliteratuur er niet goed op nageslagen hebben. De arts verweert zich echter met de stelling dat hij collega's en vakliteratuur geraadpleegd heeft en zo tot zijn conclusie is gekomen. Welke literatuur en collega's hij geraadpleegd heeft is alleen niet in het rapport opgenomen.

Het CTG zag in de omstandigheden van deze zaak aanleiding om de criteria waaraan een deskundigenrapport wordt getoetst aan te scherpen. De door het CTG opnieuw geformuleerde criteria luiden:

1. het rapport vermeldt de feiten, omstandigheden en bevindingen waarop het berust;
2. het rapport geeft blijk van een geschikte methode van onderzoek om de voorgelegde vraagstelling te beantwoorden;
3. in het rapport wordt op inzichtelijke en consistente wijze uiteengezet op welke gronden de conclusies van het rapport steunen;
4. het rapport vermeldt de bronnen waarop het berust, daaronder begrepen de gebruikte literatuur en de geconsulteerde personen;
5. de rapporteur blijft binnen de grenzen van zijn deskundigheid.

De criteria zijn nu logischer geordend en bondiger geformuleerd. Twee oude criteria blijven van kracht:

(i) de eis dat in het rapport op een inzichtelijke en consistente wijze uiteen moet worden gezet op welke gronden de conclusies van het rapport steunen en dat (ii) de rapporteur binnen de grenzen van zijn deskundigheid moet blijven. Nieuw is dat het rapport moet vermelden op welke bronnen het berust, met verwijzing naar literatuur en geconsulteerde personen. De eis dat de rapporteur de grenzen van redelijkheid en billijkheid niet mag overschrijden, zoals opgenomen in de 'oude' criteria, is komen te vervallen.

In de uitspraak heeft het CTG ook geoordeeld dat de tuchtrechter ten volle toetst of het onderzoek door de arts uit het oogpunt van vakkundigheid en zorgvuldigheid de tuchtrechtelijke toets der kritiek kan doorstaan. Ten aanzien van de conclusie van de rapportage wordt beoordeeld of de deskundige in redelijkheid tot zijn conclusie heeft kunnen komen.

Het CTG oordeelt dat de arts in de betreffende zaak niet tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld met als gevolg dat de klacht van klager wordt verworpen.

Margot van Beurden

E: margotvanbeurden@vbk.nl

T: 030 – 25 95 726